

Uzasadnienie

Opracowanie przepisów umożliwiających oznakowanie produktów wytworzonych bez wykorzystania organizmów genetycznie zmodyfikowanych wynika z postulatów zgłaszanych przez organizacje społeczne, organizacje konsumenckie oraz część producentów. W świetle dyskusji społecznej dotyczącej organizmów genetycznie zmodyfikowanych, która cyklicznie pojawia się wraz z każdą inicjatywą ustawodawczą w tym obszarze, nasilają się też apele, aby dać konsumentom prawo wyboru przy zakupie produktów żywnościowych ze względu na informację, czy w danym produkcie występuje modyfikacja genetyczna i czy w procesie wytwarzania produktów były wykorzystywane organizmy genetycznie zmodyfikowane. Niniejsze podyktowane jest utrzymującą się wciąż niepewnością i obawami, co do długofalowego wpływu genetycznych modyfikacji na zdrowie ludzi. Organizacje pozarządowe regularnie przeprowadzają badania opinii publicznej oraz kampanie, w wyniku których uzyskuje się wyniki wskazujące, że 65% Polaków jest za wprowadzeniem zakazu upraw GMO (badania CBOS Polacy o bezpieczeństwie żywności i GMO, Warszawa 2013), 56,8% Polaków mając wybór, wybrałoby produkt pochodzący od zwierząt karmionych paszą bez GMO (badanie Millward Brown, Polacy o GMO, 2013)¹⁾. Wskazane dane pochodzą z projektu „Chcemy wiedzieć – projekt partycypacji obywateli na rzecz wprowadzenia systemu znakowania żywności „wolnej od GMO”, który jest dorobkiem Instytutu Spraw Obywatelskich, i z którego jednoznacznie wynika, że konsument domaga się zapewnienia czytelnego systemu znakowania żywności „wolnej od GMO”. W ramach tego samego, wciąż realizowanego przez Instytut Spraw Obywatelskich projektu, do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi w październiku 2017 r. wpłynęło ponad 1000 apeli w sprawie wprowadzenia jednego znaku "wolne od GMO", który wskazywałby w jaki sposób i z jakich składników powstała dostępna dla konsumentów żywność.

Znakowanie „wolne od GMO” jest też działaniem uzupełniającym dla realizowanych przez resort rolnictwa prac na rzecz zwiększenia udziału krajowego białka roślinnego bez GMO w produkcji pasz. Od roku 2010 Rząd realizuje programy wsparcia produkcji roślin białkowych, lecz zainteresowanie przemysłu paszowego krajowym białkiem jest wciąż nieznaczne. Przyczyn małego zainteresowania rodzimymi źródłami białka upatruje się w dominującej obecności na krajowym rynku paszowym, konkurencyjnej pod względem jakościowym oraz marketingowym, importowanej śruty sojowej, która w blisko 100% jest zmodyfikowana genetycznie. Uzyskanie niezbędnych ilości krajowego białka paszowego, które mogłyby wzbudzić zainteresowanie przemysłu paszowego (jednorodne partie), wymaga podjęcia działań organizacyjnych i marketingowych. Jednym z nich jest wprowadzenie przepisów o znakowaniu „wolne od GMO”. Umożliwienie producentom wytwarzania i wprowadzania na rynek żywności pochodzenia zwierzęcego oznakowanej w sposób wskazujący, że w produkcji nie były stosowane pasze genetycznie zmodyfikowane, spowoduje

¹⁾ Raport „Znakowanie żywności wolnej od GMO” propozycja dla Polski, raport przygotowany w ramach inicjatywy „Wolne od GMO? Chcę wiedzieć” podczas realizacji projektu „Chcemy wiedzieć – projekt partycypacji obywateli na rzecz wprowadzenia systemu znakowania żywności wolnej od GMO” przez Federację Zielonych – Grupę Krakowską i Instytut Spraw Obywatelskich. Rok 2015.

zwiększenie zapotrzebowania na krajowe pasze wolne od GMO, szczególnie na rynkach lokalnych. Wskazują na to wyniki programu wieloletniego Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, realizowanego w latach 2011- 2015 „Ulepszanie krajowych źródeł białka roślinnego, ich produkcji, systemu obrotu i wykorzystania w paszach”.

Mając na uwadze, że konsumenci domagają się znakowania produktów „wolnych od GMO”, a także mając na uwadze wzmocnienie działań rządowych, które umożliwią zwiększenie krajowej produkcji białka roślinnego na cele paszowe, opracowane zostały przepisy ustawy, które będą regulowały zasady oznakowania produktów jako wolne od GMO.

Produkty, które miałyby zostać objęte systemem takiego znakowania, to przede wszystkim produkty pochodzenia roślinnego oraz przetworzone produkty pochodzenia roślinnego, które nie są modyfikowane genetycznie, a które mają odpowiedniki modyfikowane genetycznie dopuszczone do obrotu na rynku UE (tj. kukurydza, rzepak, soja). Kolejną grupę stanowią produkty pochodzące od zwierząt karmionych paszami bez GMO a powstałych np. na bazie rodzimego białka roślinnego (np. mięso, mleko, jaja, sery). W przypadku produktów roślinnych możliwość znakowania „wolne od GMO” istnieje tylko dla tych produktów, które mają odpowiedniki modyfikowane genetycznie dopuszczone do obrotu na rynku UE. Dopuszczenie możliwości znakowania „wolne od GMO” na produktach roślinnych, które nie mają takich odpowiedników i nie ma w obrocie na rynku wspólnotowym takich produktów (np. jabłka, marchew, sałata, pszenica) spowodowałoby wprowadzenie konsumenta w błąd, poprzez fałszywe wskazanie, że rynek spożywczy jest pełen produktów genetycznie zmodyfikowanych w sytuacji, kiedy nie jest to prawda. Prawo UE nakłada bezwzględny obowiązek znakowania produktów GMO. W świetle prawa UE produktem GMO jest produkt, który zawiera 0,9% i powyżej organizmu genetycznie zmodyfikowanego w produkcji lub składników zmodyfikowanych genetycznie. Jeśli obecność ta jest przypadkowa lub technicznie nieunikniona i zawartość GMO jest poniżej poziomu 0,9%, a podmioty gospodarcze odpowiedzialne za ten produkt są w stanie tę przypadkowość udowodnić – produkty nie muszą być znakowane jako GMO. Nie znakuje się również produktów pochodzenia zwierzęcego od zwierząt karmionych paszami GMO, gdyż zgodnie z badaniami naukowymi, zmodyfikowane DNA nie przechodzi do organizmu zwierzęcego, tym samym produkt pochodzenia zwierzęcego nie jest GMO i nie podlega znakowaniu informacją dotyczącą GMO.

Niniejsze uwarunkowania były podstawą utworzenia znakowania „wolne od GMO”, które już od blisko 10 lat wykorzystuje kilka państw UE. Inicjatywa rządu polskiego jest w tym zakresie zbieżna z działaniami tych państw. Przepisy regulujące znakowanie żywności wolnej od GMO funkcjonują z powodzeniem w Niemczech, Austrii, Francji, Górnym Tyrolu we Włoszech, Słowenii, a od roku 2016 starają się o nie również Węgry. Rozwiązania ustawodawcze tych państw również były wyjściem naprzeciw oczekiwaniom konsumentów, którzy domagali się informacji o sposobie wytwarzania danego produktu oraz informacji, czy w procesie jego wytwarzania były wykorzystywane organizmy genetycznie zmodyfikowane. W Niemczech stowarzyszenie producentów żywności „bez GMO” zrzesza blisko 600 producentów i przetwórców, którzy umieszczają na niemieckim rynku ponad 6700 produktów żywnościowych oznaczonych jako wolne od GMO, a ich sprzedaż roczna wynosi ok. 4.6 mld. Euro.

W produkcji wolnej od GMO we wskazanych państwach, tj. Niemcy, Francja czy Austria, uczestniczą znane, międzynarodowe koncerny spożywcze i sieci handlowe, działające również w Polsce, które w tych państwach stosują takie znakowanie zaś w Polsce nie. Wobec powyższego, te same produkty sprzedawane w Polsce oraz w innych państwach UE, mogą być oznakowane w różny sposób. Do roku 2017 producenci w Polsce sporadycznie podejmowali próby znakowania swoich produktów jako wolne od GMO. Znakowanie takie kończyło się przeważnie negatywnym rozstrzygnięciem administracyjnym dla producentów. Mając to na uwadze producenci rezygnowali z takiego sposobu oznakowania, oczekując na jasne przepisy, które wyeliminują niepewność prawną w tym obszarze. Z uwagi na zapowiedziane krajowe przepisy umożliwiające znakowanie produktów jako wolne od GMO, w roku 2017 zaczęły pojawiać się w sprzedaży pierwsze produkty mleczarskie z takim oznakowaniem a kolejne mleczarnie ogłaszają, że zamierzają przejść na taki system produkcji.

Projekt ustawy o oznakowaniu produktów wytworzonych bez wykorzystania organizmów genetycznie zmodyfikowanych jako wolnych od organizmów genetycznie zmodyfikowanych przewiduje wprowadzenie dobrowolnego systemu oznakowania.

Dobrowolne oznakowanie produktów z wykorzystaniem oznakowania „wolne od GMO” mieści się w granicach art. 38 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. Urz. UE L 304 z 22.11.2011, str. 18), zwanego dalej „rozporządzeniem 1169/2011”, zgodnie z którym państwa członkowskie mogą przyjmować przepisy krajowe w odniesieniu do kwestii, które nie zostały zharmonizowane w przepisach unijnych, pod warunkiem że nie zakazują one, nie utrudniają, ani nie ograniczają swobodnego przepływu towarów, które są zgodne z tym rozporządzeniem. Ponieważ przepisy unijne, w zakresie oznakowania produktów jako „wolne od GMO” nie zostały zharmonizowane, zatem w przepisach projektowanej ustawy zaproponowany został przepis art. 4, uznający na terytorium RP produkty pochodzące z innych państw członkowskich lub regionów Unii Europejskiej gdzie ustanowiono programy lub przepisy odnoszące się do braku modyfikacji genetycznych, aby nie ograniczyć dostępności dla konsumentów takich produktów pochodzących z tych państw lub regionów.

Projektowane przepisy nie naruszają również przepisów rozporządzenia 1169/2011, a w szczególności jego art. 7, zgodnie z którym środkiem spożywczym nie można sugerować ani przypisywać szczególnych właściwości, kiedy wszystkie podobne środki spożywcze mają takie właściwości. Dzięki temu konsument zostanie zabezpieczony przed fałszywym podawaniem informacji w oznakowaniu produktów, że brak modyfikacji genetycznej jest szczególną właściwością tego produktu.

Rodzaje produktów określone w projekcie ustawy, które mogą być oznakowane jako wolne od GMO.

Zgodnie z przepisami projektowanej ustawy jako wolne od GMO można będzie znakować zarówno żywność jak i pasze, jeżeli będą dla nich istnieć odpowiedniki, które zostały wpisane do rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy prowadzonym przez Komisję Europejską zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz. Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 32, str. 432), zwanego dalej „rozporządzeniem 1829/2003”. Rejestr w wersji elektronicznej jest publicznie dostępny pod adresem: http://ec.europa.eu/food/dyna/gm_register/index_en.cfm. W rejestrze znajdują się następujące produkty GMO – kukurydza, soja, rzepak oraz bawełna. Oznacza to, że jedynie konwencjonalne odpowiedniki ww. czterech produktów i ich pochodne, będą mogły zostać oznakowane jako wolne od GMO, gdyż dzięki wzorcom DNA, dostępnym dla zmodyfikowanych produktów możliwe będzie potwierdzenie w badaniach laboratoryjnych, w żywności lub paszy zawierającej lub składającej się z kukurydzy, soi, rzepaku czy bawełny braku modyfikacji genetycznych. Po drugie w przypadku żywności pochodzenia zwierzęcego jej oznakowanie jako wolnej od GMO będzie zależęć od tego, czy pochodzi od zwierząt lub ze zwierząt, karmionych paszami wolnymi od GMO i proces żywienia tych zwierząt jest udokumentowany. Jako pasze wolne od GMO uznaje się zgodnie z projektowanymi przepisami pasze, które zgodnie z art. 24 ust. 2 rozporządzenia 1829/2003/WE nie podlegają obowiązkowi znakowania jako pasze GMO, z zastrzeżeniem, że obecność GMO, jest w nich przypadkowa lub nieunikniona technicznie. O ile stosowanie pasz wolnych od GMO jest warunkiem koniecznym do spełnienia w produkcji żywności pochodzenia zwierzęcego, o tyle produkty lecznicze weterynaryjne wytworzone z organizmów genetycznie zmodyfikowanych lub za ich pomocą są w chowie zwierząt z których lub od których taka żywność pochodzi dopuszczone i ustawa nie ogranicza możliwości ich stosowania.

W odniesieniu do minimalnych progów domieszek organizmów genetycznie zmodyfikowanych w przypadku żywności dopuszcza się jej oznakowanie jako wolnej od GMO, jeżeli żywność taka zawiera nie więcej niż 0,1% modyfikacji genetycznej charakterystycznej dla danego organizmu genetycznie zmodyfikowanego (GMO) wpisanego do rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy w odniesieniu do całkowitej jednostki przeliczeniowej tego GMO a jego obecność w tym produkcie jest przypadkowa lub nieunikniona technicznie.

Oprócz produktów jednoskładnikowych w projekcie ustawy przewiduje się również możliwość znakowania produktów żywnościowych wieloskładnikowych. Dla tej grupy produktów jako wolne od GMO oznakowane będą mogły zostać produkty,

- 1) których wszystkie składniki spełniają wymagania określone w art. 2 projektu tj. są żywnością niezmodyfikowaną genetycznie, która posiada odpowiednik GMO wpisany do rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy lub jest żywnością pochodzenia zwierzęcego pochodzącą ze zwierząt lub od zwierząt w żywieniu których nie były stosowane pasze GMO

- 2) w których co najmniej 50% łącznej masy wszystkich składników w chwili ich użycia do wyprodukowania tego produktu, nie licząc masy wody użytej do jego produkcji spełnia wymagania określone w art. 2 a dla pozostałych składników nie istnieją odpowiedniki, które zostały wpisane do rejestru żywności i paszy GMO.

Przepisy ustawy nie będą obejmować znakowania jako wolne od GMO materiału siewnego, nawozów czy środków ochrony roślin stosowanych w produkcji roślinnej.

Rodzaje oznakowania „wolne od GMO” oraz zasady stosowania takiego oznakowania

W projekcie ustawy zostało zaproponowane rozróżnienie w określeniach stosowanych do oznakowania jako wolne od GMO w zależności od rodzaju produktu, który takiemu oznakowaniu miałby podlegać. Produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskane ze zwierząt lub pochodzące od zwierząt, w żywieniu których nie były stosowane organizmy genetycznie zmodyfikowane do użytku paszowego będą mogły zostać oznakowane z użyciem określenia „wyprodukowane bez stosowania GMO” ponieważ nie ma możliwości stwierdzenia obecności DNA z pasz stosowanych w żywieniu zwierząt w produktach pochodzenia zwierzęcego. Fałszywym zatem jest oznakowanie np. jaj, mleka czy mięsa określeniem „bez GMO” (np. jaja bez GMO, mleko bez GMO). Zaproponowane zatem w projekcie rozwiązania są zgodne z art. 7 ust. 1 lit. a i lit. c rozporządzenia 1169/2011, na podstawie którego konsument otrzyma prawdziwą informację, że to proces żywienia zwierząt decyduje o oznakowaniu tej grupy produktów oznakowaniem „wyprodukowane bez stosowania GMO” i w tak oznakowanym produkcie nie należy doszukiwać się modyfikacji genetycznych. Pozostałe produkty można będzie znakować z użyciem określenia „bez GMO”.

W projekcie przewiduje się utworzenie jednego uniwersalnego znaku, który zostanie określony w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw rolnictwa i który można będzie dodatkowo umieszczać na produkcie lub w towarzyszącej mu dokumentacji.

W projekcie określone zostały również zasady stosowania oznakowania „wolne od GMO” na produktach w zależności od tego, czy są to produkty opakowane czy nieopakowane oraz czy są to produkty jedno czy wieloskładnikowe. W przypadku produktów jednoskładnikowych na opakowaniu lub etykiecie lub w dokumentacji towarzyszącej używane będą określenia „bez GMO”, a w przypadku produktu pochodzenia zwierzęcego – „wyprodukowane bez stosowania GMO”. W przypadku produktów wieloskładnikowych określenia „bez GMO”, a w przypadku produktu pochodzenia zwierzęcego – „wyprodukowane bez stosowania GMO” podawane będą w wykazie składników umieszczonym na opakowaniu, etykiecie, wywieszce lub w dokumentacji towarzyszącej, w odniesieniu do poszczególnych składników.

W sytuacji, kiedy w produkcie wieloskładnikowym co najmniej jeden składnik będzie produktem pochodzenia zwierzęcego i co najmniej jeden składnik nie będzie produktem pochodzenia zwierzęcego, dla którego istnieją odpowiedniki, które zostały wpisane do rejestru żywności i paszy GMO, wówczas taki produkt będzie otrzymywał w głównym polu widzenia na opakowaniu, etykiecie, wywieszce lub w dokumentacji towarzyszącej jedynie znak graficzny. W takim przypadku nie będą mogły zostać użyte w głównym polu widzenia określenia „bez GMO” lub „wyprodukowane bez stosowania GMO”. Określenia te powinny natomiast zostać użyte w wykazie składników zgodnie z art. 7 ust. 1 oraz z zachowaniem zasad wynikających z przepisów rozporządzenia 1169/2011.

Obowiązki podmiotów wprowadzających na rynek produkty oznakowane jako wolne od GMO

Względem podmiotu, który wprowadza na rynek produkt oznakowany jako wolny od GMO ustawa wprowadza nowy obowiązek tj. posiadanie dokumentów potwierdzających spełnianie wymagań określonych w art. 2 ust. 3, w odniesieniu do produktów określonych w tym przepisie i przechowywania ich przez 2 lata od dnia ich wystawienia oraz posiadać udokumentowane procedury pozwalające na weryfikację, czy składniki użyte do produkcji tego produktu zapewniają przez ten produkt spełnienie wymagań określonych w art. 2 ust. 3 w odniesieniu do produktów określonych w tym przepisie. Wymagania określone w art. 2 ust. 3 to zachowanie dopuszczalnego limitu domieszki GMO w żywności lub paszy lub w składnikach żywności lub paszy. W przypadku żywności pochodzenia zwierzęcego dotyczy to pasz, którymi karmione były zwierzęta. Dopełnienie tego wymagania jest możliwe wyłącznie poprzez wykonanie badania laboratoryjnego na obecność GMO.

Badania będą mogły przeprowadzić wszystkie laboratoria akredytowane zgodnie z normą ISO 17025 „Ogólne wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących”, której zakres obejmuje analizę obecności i określanie zawartości modyfikacji genetycznych. Obowiązek posiadania dokumentów badania laboratoryjnego potwierdzających zachowanie dopuszczalnego limitu domieszki GMO w żywności lub paszy lub w składnikach żywności lub paszy nie będzie dotyczył podmiotów, które wprowadzają na rynek w rozumieniu art. 3 ust. 8 rozporządzenia 178/2002 produkty oznakowane jako wolne od GMO wyłącznie w ramach prowadzenia działalności w zakresie obrotu detalicznego. Pozostałe obowiązki, których nie wymienia się w ustawie, są określone w przepisach prawa żywnościowego i paszowego – szczególnie w zakresie realizacji podstawowych zasad wynikających z przepisów art. 17 i 18 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującym Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463).

Kontrola przestrzegania przepisów ustawy i przepisy karne

Kontrolę przestrzegania przepisów ustawy przeprowadzać będą Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Inspekcja Weterynaryjna oraz Inspekcja Handlowa, zgodnie z zakresami zadań tych inspekcji określonymi odpowiednio w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2212) w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 36 i 50) oraz w ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2017 r. poz. 1063 i 2056) i na zasadach określonych w przepisach tych ustaw.

Zasady i zakres współpracy inspekcji będzie określało porozumienie zawarte między Głównym Inspektorem Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Głównym Lekarzem Weterynarii oraz Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W ramach współpracy inspekcje będą przygotowywać wspólny plan kontroli na każdy rok oraz wspólny raport z przeprowadzonych kontroli na zakończenie każdego roku. Zarówno

plan kontroli jak i raport z przeprowadzonych kontroli będzie przedstawiał ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych w imieniu trzech Inspekcji Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Projekt ustawy reguluje sankcje karne dotyczące uchybień w trakcie wprowadzania na rynek produktów oznakowanych jako wolne od GMO. W projektowanej ustawie zdecydowano się na zastosowanie kar pieniężnych. Przyjęte rozwiązania są podobne do rozwiązań określonych w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2212). Kary pieniężne wymierzane będą, w drodze decyzji, przez właściwego ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych albo wojewódzkiego lekarza weterynarii albo wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej. Egzekucja nałożonych kar pieniężnych będzie następowała w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Kary pieniężne będą wymierzane przy uwzględnieniu szkodliwości czynu, zakresu naruszenia, dotychczasowej działalności podmiotu dokonującego naruszenia i wielkości jego obrotów. Do kar pieniężnych w zakresie nieuregulowanym w ustawie oraz w Kodeksie postępowania administracyjnego będą miały zastosowanie przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.). Kary pieniężne będą stanowiły dochód budżetu państwa i będą wnoszone na rachunek bankowy odpowiednio wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych albo wojewódzkiego inspektoratu weterynarii albo wojewódzkiej Inspekcji Handlowej.

W art. 13 projektu przewidziano przepis przejściowy dla wprowadzonych do obrotu przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy produktów z oznakowaniem na opakowaniu odnoszącym się do braku GMO lub opatrzonych etykietą odnoszącą się do braku GMO. Jeżeli produkty takie nie będą spełniać wymagań projektowanej ustawy, będą mogły pozostawać w obrocie do czasu wyczerpania zapasów, jednak nie dłużej niż przez rok od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Oznakowanie produktów jako wolne od GMO wpisuje się w Program Działań Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi na lata 2015 – 2019, gdzie jednym z celów szczegółowych jest cel „02.04. Poprawa bezpieczeństwa żywności i jej jakości oraz rynkowe ukierunkowanie produkcji”.

Projektowana ustawa nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej zatem nie ma w tym zakresie wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców. Ustawa będzie natomiast oddziaływać w sposób niemierzalny na przedsiębiorstwa, sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw poprzez stworzenie możliwości sprzedaży produktów niezawierających GMO lub wyprodukowanych bez stosowania GMO, zgodnie z oczekiwaniami konsumentów, co prawdopodobnie będzie się przekładać na zysk finansowy przedsiębiorstw. Przepisy wzmocnią realizację budowania wizerunku Polski jako kraju „wolnego od GMO” oraz będą działać na korzyść podnoszenia jakości produktów żywnościowych i utrwalania marki polskiego produktu.

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej i podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania

krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt został zgłoszony do wykazu prac programowych Rady Ministrów i wpisany tam pod numerem ID 100.

Akceptował

MINISTER
Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Krzysztof Jurgiel